ἢ θατέρου κακίαν· Ὁ δὲ ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι οὔ αὐ ἢ αὐτὸς, ἔφη, ἀλλ' παιδία· ὃ δὴ ἀφιεῖσθαι τοῖς Αἰγυπτίοις ἀποκρίναθαί φησιν ὁ Ηρόδοτος. ἢ ὅτι ἢ δέα τοῖς δικαζοῦσι· ἀπολογουμένῳ δ' ἐλάττων ἢ διήγησις. ἀφ' ἁμαρτανόντος, ἢ μὴ γεγονέναι, ἢ μὴ βλαβεῖν εἶ), ἢ μὴ ἄδικον, ἢ μὴ πονηκόν· ὥστε περὶ τὸ ὁμολογούμενον οὐ διατεῖνεον, ἐὰν μή τι εἰς ἐκεῖνο σωτείνῃ, οἷον εἰ πεπραγκτα, ἀλλ' οὐκ ἄδικον. ἐπ πεπραγμένα δεῖ λέγειν, ὅτε μὴ πεπραγμένα, ἢ οἰκτον, ἢ δεινωσιν φέρει. παράδειγμα ὁ Ἀλκίνου ἀπόλογος, ὅτι πεῶς τῶν Πηνελόπην ἐν ἑξήκοντα ἔτεσι πεποίηται. καὶ ὡς Φαῦλος τὸν Κύκλον, καὶ ὁ ἐν τῇ Οἰνεῖ πρόλογος. ἢ δικῶν δὲ δεῖ τῶν διήγησιν εἶ)· ἔτεσι δὲ τοῦτο, αὖ εἰδῶμεν τί ἦθος ποιεῖ. ἐν μὲν δὴ, τὸ περαίρεσιν δηλοῦν ποῖόν ᾖ τὸ ἦθος, τῇ ποιᾷ τοιοῦτῳ. ἡ δὲ περαίρεσις ποιᾷ τῇ τέλει· διὰ τοῦτο οὐκ ἔχουσιν οἱ μαθηματικοὶ λόγοι ἤθη, ὅτι οὐδὲ περαίρεσιν. τὸ γὰρ οὗ ἕνεκα οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' οἱ Σωκρατικοί. πεῶι τοιούτων γὰρ λέγουσιν. ἀλλὰ ἤθη καὶ τὰ ἐπόμενα ἑκάστῳ ἤθει· οἷ ὅτι ἅμα λέγων ἐβάδιζε· δηλοῖ γὰρ θρασύτητα καὶ ἀγροικίαν ἤθους. καὶ μὴ ὡς ἀπὸ διανοίας λέγῃ, ὥσπερ οἱ νεῦ, ἀλλ' ὡς ἀπὸ περαιρέσεως. Ἐγὼ δὲ ἐβουλόμην, καὶ πεφειλόμην γὰρ τοῦτο· ἀλλ' εἰ μὴ ὀνάμιν, βέλτιον· τὸ μὲν γὰρ, φρονίμου· τὸ δὲ, ἀγαθοῦ· φρονίμου μὲν γὰρ, ἐν τῇ τὸ ὠφέλιμον διώκειν· ἀγαθοῦ δ', ἐν τῇ τὸ καλόν. αὖ δὲ ἄπιστον ᾖ, τότε τῶν αἰτίαν ἐπιλέγῃν· ὥσπερ Σοφοκλῆς ποιεῖ παράδειγμα τὸν ἐν τῇ Ἀντιγόνῃ, ὅτι μᾶλλον τὸν ἀδελφὸν ἐκήδετο, ἢ ἀνδρὸς, ἢ τέκνων· τὰ μὲν γὰρ ἀνῃρέθη ἀπόλοιμα·

Μηδὲς δ' ἐν ᾅδου καὶ παῖδες βεβηκότων,
Οὐκ ἔς' ἀδελφὸς ὅστις αὐβλάστοι ποτέ.

ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς αἰτίαν, ἀλλ' ὅτε οὐκ ἀγνοεῖς ἄπιστα λέγων, ἀλλὰ φύσῃ τοιοῦτος εἶ· ἀπιστοῦσι γὰρ ἀλλό τι περαίνειν ἐκόντα, πλὴν τὸ συμφέρον· ἐπ, ἐν τῇ παθητικῶν λέγειν, δικηρούμενον καὶ τὰ ἐπόμενα, καὶ ἃ ἔστι, καὶ τὰ ἴδια· ἢ αὐτῷ, ἢ ἐκείνῳ πεφυόντα· Ὁ δ' ὠχετό με ὑποβλέψας. καὶ ὡς πεῶι Κρατύλου Αἰσχίνης, ὅτι διαπίζων καὶ τῶν χειρῶν διασείων· πιθανὰ γὰρ. δότι σύμβολα γένεται ταῦτα ἃ ἔστασιν ἐκείνων ὧν ἐκ ἔστασι. πλεῖστε δὲ τοιαῦτα λαβεῖν ἐξ Ὁμήρου ὅζιν·

A Aut ad alterius improbitatem. Ille autem respondit mihi, vbi ipse fuerit, futuros esse alios liberos. quod deficientes Ægyptios respondisse ait Herodotus. Aut quæcunque iucunda iudicibus. Defendenti autem minor est narratio. Controuersiæ verò sunt, aut Non esse factum: aut Non noxium esse: aut Non iniustum: aut Non tantum. Quare in re confessa non est insistendum, nisi quid ad illud pertineat, vt si factum est, at non iniustum. Præterea facta oportet dicere, quæcunque minimè, dum fiunt, aut miserationem, aut indignationem afferunt. Exemplum est Alcinoi apologus, qui apud Penelopen triginta versibus factus est. Et vt Phaylus Circulum. Et in Oeneo prologus. Ac moratam oportet narrationem esse. Idque erit, si nouerimus, quid mores efficiant. Iam verò vnum est, præelectionem
C indicare. cuiusdam autem modi sunt mores, eo quòd hæc cuiusdam modi sit. Et præelectio cuiusdam modi est, eo quòd finis. Propterea enim non habent Mathematici sermones mores, quia ne præelectionem quidem. Nam cuius caussa, non habent. sed Socratici: de his enim dicunt. Alia morata sunt consequentia singulis moribus, vt, quòd simul dicens incedebat: declarat enim audaciam, &
D rusticitatem morum. Et non tanquam ex mentis agitatione dicere, vt ij, qui nunc sunt, sed tanquam ex præelectione. Ego verò volebam (etenim præeligerem id, etiam si non facerem quæstum) quod melius est. Illud enim prudentis est: hoc probi. Prudentis enim est, vt vtile persequatur: probi verò, vt honestum. Si verò fide careat, tunc caussam subiungere, vt Sophocles suppeditat exemplum ex
E Antigona, quòd chariorem fratrem haberet, quàm virum, aut filios. Nam eos fore, etiam si perierint: matre verò, & patre mortuis non frater vllus exoriri vnquam potest. Si verò non habeas caussam, at tibi non esse occultum, se incredibilia dicere, sed natura talem esse. Neque enim credunt, aliud agere quenquam sponte præter id, quod vtile est. Præterea ex iis, quæ afficiunt dicere, nar-
F rando & consequentia, & quæ sciunt, & quæ propria, aut illi adsunt. Ille verò abiit me respiciens. &, vt de Cratylo Æschines, quòd Exsibilans, & manibus explodens: apposita enim ad persuadendum, quia iudicia fiunt ea, quæ sciunt, illorum, quæ nesciunt. Plurima autē talia assumere ex Homero licet. Sic ait: